

In memoriam

Evert Boeve (16.3.1927-19.11.2018)

Dick A. Jonkers

Het leven van fotograaf en cineast Evert Boeve is verbonden met de natuur. Volgens zijn idee is dat begonnen met de activiteiten van zijn beide grootvaders. De ene was een groot liefhebber van alles wat leeft en groeit. De andere opa was een stroper, die er niet voor schroomde om koolmeesjes te vangen, om ze met een klontje boter te bakken en op te eten. In de oorlog zat Evert ondergedoken. In die tijd had hij veel contact met een goede en uiteraard ook aardige buurman die hem leerde fotograferen. Na de oorlog trok hij zoveel mogelijk de natuur in om foto's te maken van planten en vogels. Bij dit werk is hij als het ware ontdekt door Jaap de Jong, die hem lid maakte van de NJN. Dat was in 1946 toen hij 19 jaar oud was. In die tijd mocht je na je 23ste verjaardag geen lid meer blijven. De NJN is immers een zelfstandige jeugdbond. Met andere woorden, Evert is slechts vier jaar NJN-er geweest. Niet lang dus, maar naar zijn zeggen zijn die jaren bepalend geweest voor zijn verdere leven. Hij was inmiddels opgeleid als instrumentmaker en werd daarna gediplomeerd fotograaf en cineast. Bovendien had hij zichzelf ontwikkeld tot een soort onderwijzer. Dat wil zeggen, hij trok 's avonds het land in

om lezingen te houden voor allerlei organisaties. In de winterperiode vaak wel drie keer in de week. In het begin altijd met zijn dia's, later met zijn films. Gewoon om mensen te laten ervaren hoe mooi en interessant die natuur is in al haar facetten en derhalve beschermd dient te worden. Die films maakte hij eerst op 8 mm, later kreeg hij de beschikking over professioneel materiaal, toen hij in dienst trad bij Philips. Daarom bestaan er twee verschillende films van hem over de koolmees. De laatste is dus op 16 mm materiaal gedraaid, maar net als de eerste zonder geluid. Bijzonder is vooral de film die hij maakte over de staartmees, met opnames in het bolvormige nest, dat gemaakt was van elastisch spinrag. Leerzaam was zijn film over de dagpauwoog, waarbij de metamorfose van deze vlinder in beeld werd gebracht. Veel succes had hij daarnaast met zijn foto's die hij maakte voor Natuurmonumenten, maar ook voor de Provinciale landschappen en andere organisaties. Foto's die gebruikt werden in boeken, brochures en kalenders. Hij heeft daartoe zelf een breedbeeldcamera gebouwd, waarmee dia's van 18 x 6 cm gemaakt konden worden. De panoramafoto's, die hij hiermee maakte, zijn onder andere op en in de NS treinen gezet. Samen met Piet Bakker maakte Evert in 1985 het boek Stinzenplanten, dat door veel kenners als een standaardwerk wordt beschouwd. Het is helaas niet meer te koop maar nog wel 2e hands verkrijgbaar bij Bol, marktplaats, boekwinkeltje etc.. Daarnaast is Evert betrokken geweest bij de oprichting van Vogelwerkgroep Het Gooi en Omstreken. Ook heeft hij, vooral samen met zijn vrouw Rie, een rol gespeeld bij de oprichting van de Stichting Kritisch Faunabeheer. Deze bestaat nu onder de naam Stichting De Faunabescherming en

keert zich tegen plezierjacht. En hoewel hij door zijn hoge leeftijd niet meer actief bij deze organisatie betrokken is, kan hij zich nog steeds over die plezierjacht opwinden. Daarentegen kan hij wel waardering opbrengen voor de kooikers, dus mensen, die eenden vangen in een eendenkooi. Zij gaan professioneler te werk en leveren bovendien naar zijn zeggen een grote bijdrage aan de bescherming van andere vogels. Eendenkooien kunnen namelijk alleen maar functioneren bij een absolute rust en daarom vormen eendenkooien een eldorado voor veel zangvogels. Evert heeft dat allemaal weer vastgelegd in een film en dit keer ook met geluid. Samengevat is het leven van Evert Boeve een leven lang met de natuur, maar daarnaast ging zijn belangstelling ook uit naar de cultuur en historie. Zo zijn er door hem films gemaakt over het spinnen van wol in Staphorst en het bakken van vloerbrood in een houtgestookte steenoven. Oude ambachten dus, die aan het verdwijnen zijn, maar in zekere zin nog net op tijd op beeld zijn vastgelegd. Filmen en fotograferen was er voor Evert de laatste tijd helaas niet meer bij. Maar hij bleef bezig. Zijn huis, dat zoals je zou verwachten midden in de natuur ligt, staat vol met fraai beeldhouwwerk van zijn hand. Al eerder verscheen er informatie over Evert Boeve in De Korhaan. Zie hiervoor de literatuurlijst

Literatuur

Van Beek, J., 2008. Evert Boeve: Natuurmens in hart en nieren. De Korhaan 42(5): 148-150. Moolenbeek, R.G., 2018. Evert Boeve: een overzichtstentoonstelling van zijn werk, 9-16 september 2017 in Ankeveen. De Korhaan 52(1): 14-15.